

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)

Lundi 19 mai 2003 (matin)

Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1 (a)

ĐẾ MÈN ÂN HẬN

Bởi tôi ăn uống điều độ và làm việc có chừng mực nên tôi chóng lớn lắm. Chẳng bao lâu, tôi đã trở thành một chàng đế thanh niên cường tráng. Đôi cẳng tôi mẫm bóng. Những cái vuốt ở chân, ở khoeo cứ cứng dần và nhọn hoắt. Thỉnh thoảng muốn thử sự lợi hại của những chiếc vuốt, tôi co cẳng lên, đập phanh 5 phanh vào các ngọn cỏ. Những ngọn cỏ gãy rạp, y như có nhát dao vừa lia qua. Đôi cánh tôi trước kia ngắn hùn hoản, bây giờ thành cái áo dài xuống tận chấm đuôi. Mỗi khi tôi vũ lên, đã nghe tiếng phanh phanh giòn giã. Lúc tôi đi bách bộ thì cả người tôi rung rinh một màu nâu bóng mỡ soi gương 10 được và rất ưa nhìn. Đầu tôi to ra và nổi từng tảng, rất bướng. Hai cái răng đen nhánh lúc nào cũng nhai ngoàm ngoạp như hai lưỡi liềm máy làm việc. Sợi râu tôi dài một vẻ rất đỗi hùng dũng. Tôi lấy làm hãnh diện với bà con về cặp râu ấy lắm. Cứ chốc chốc tôi lại trịnh trọng và khoan thai đưa cả hả chân lên vuốt râu.

Tôi đi đứng oai vệ. Mỗi bước đi, tôi làm điệu nhún nhảy khoeo chân, rung lên rung xuống hai chiếc râu. Cho ra kiểu cách con nhà võ. Tôi tợn lắm. Dám cả 15 khịa với tất cả mọi người bà con trong xóm. Khi tôi to tiếng thì ai cũng nhin không ai đáp lại. Bởi vì quanh quần, ai cũng quen thuộc mình cả. Không nói, có lẽ họ nể hơn là sợ. Nhưng tôi lại tưởng thế là không ai dám ho he. Ấy vậy, tôi cho là tôi giỏi. Những gã xốc nổi thường làm cử chỉ ngông cuồng là tài ba. Tôi đã quát mấy chị Cào Cào ngụ ngoài đầu bờ, khiến mỗi lần thấy tôi đi qua, các 20 chị phải núp khuôn mặt trái xoan dưới nhánh cỏ, chỉ dám đưa mặt lên nhìn trộm. Thỉnh thoảng tôi ngửa chân đá một cái, gheo anh Gọng Vó lấm láp vừa ngổ ngác dưới đầm lên. Tôi càng tưởng tôi là tay ghê gớm, có thể sắp đứng đầu thiên hạ rồi.

Chao ôi, có biết đâu rằng: hung hăng, hống hách láo chỉ tổ đem thân mà trả nợ 25 những cử chỉ ngu dại của mình thôi. Tôi đã phải trải cảnh như thế. Thoát nạn rồi, mà còn ân hận quá, ân hận mãi. Thế mới biết, nếu đã trót không suy tính, lỡ xảy ra những việc đại dột, dù về sau có hối cũng không thể làm lại được.

Câu chuyện ân hận đầu tiên mà tôi ghi nhớ suốt đời.

Tô Hoài

(Trích **Đế Mèn Phiêu Lưu Ký**, NXB Văn Học, Hanoi, 1960)

Trình bày diễn tiến bố cục của đoạn văn trên đây trích trong truyện ‘Đế Mèn Phiêu Lưu Ký’ của nhà văn Tô Hoài.

Hãy phê bình kỹ thuật tả loài vật của tác giả trong đoạn văn này.

Hãy phê bình cách dùng từ ngữ của tác giả trong việc tả đế mèn.

Sau khi đọc xong bài này, anh/ chị hãy có suy nghĩ gì về nội dung đoạn văn trên?

1 (b) **THỀ NON NƯỚC**

Nước non nặng một lời thề,
Nước đi đi mãi không về cùng non.
Nhớ lời ‘nguyện ước thề non’
Nước đi chưa lại non còn đứng không.
5 Non cao những ngóng cùng trông,
Suối khô dòng lệ chờ mong tháng ngày.
Xuong mai một nắm hao gầy,
Tóc mây một mái đã đầy tuyết sương.
Trời Tây ngã bóng tà dương,
10 Càng phôi vè ngọc, nét vàng phôi pha.
Non cao tuổi vẫn chưa già,
Non thời nhớ nước, nước mà quên non.
Dù cho sông cạn đá mòn,
Còn non, còn nước, hãy còn thề xưa.
15 Non xanh đã biết hay chưa?
Nước đi ra bể lại mưa về nguồn.
Nước non hội ngộ còn luôn,
Bảo cho non chỗ có buồn làm chi.
Nước kia dù hãy còn đi,
20 Ngàn dâu xanh tốt non thì cứ vui.
Nghìn năm giao ước kết đôi,
Non non, nước nước không nguôi lời thề.

Tản Đà Nguyễn Khắc Hiếu

(trích trong tập Thơ Tản Đà, Nhà xuất bản Văn Hóa, Hà Nội, 1989)

Qua bài thơ này, tác giả đã dùng từ ‘Non và Nước’ để muốn bày tỏ gì?

Hãy nói qua về thể loại bài thơ và liên hệ đến đề tài của bài thơ.

Hãy bình giải cách dùng từ ngữ diễn tả ý nghĩa trong bài thơ này của tác giả.

Sau khi đọc xong bài thơ này, anh/chị hãy viết lại cảm tưởng của anh/chị đối với bài thơ này?